

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljavate naročnine se ne ozira. — Za oznaniila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznaniilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenstvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljenstvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznaniila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljenstvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Narodnost in socializem.

I.

Dr. Karol Marx je eden največjih duševnih delavcev v novejšem veku. Podal je socialističnemu gibanju po svojih spisih in posebno po svoji knjigi »kapital« kažnot socialističnim in drugim strankam, pregled čez vse minulo in sedanje gospodarstvo ter jim odprl razgled v bodočnost. On je ustvaril masam narodov upe na boljšo bodočnost revnih delajočih slojev, on jim je dal novo vero, ki učinkuje kakor Kristov nauk v prvih stoletjih.

Kakor pa dogme vsakega gospodarskega ali verskega sistema prihajajo sčasoma ob svojo moč, njih svitloba bledi, zgodilo se je tudi dr. Marxovim naukom. Glavne črte gospodarskega razvoja, kakor jih je Marx s krepko roko v vedo gospodarstva začrtal, se ne dajo izbrisati, ali njegov zaključek, da gospodarske sile našega sedanjega kapitalističnega, konkurenčnega sistema morajo pragnati to gospodarstvo v kratkem do velikega gospodarskega poloma in da vzame potem delavska plast vse proizvajanje v svoje roke, se ne bo tako hitro obistinil. Da masa vernikov socialno-demokratične stranke vere v ideale strankine ne izgubi in ker to zahteva razvoj gospodarstva sam, ki počasi, pa gotovo zasleduje socialistično smer, nastopajo možje in žene, ki imajo ta razvoj v čisih in nekako kritikujo stare ideale stranke. Marx je le tem, da si njegova velika, navzgor hodeča gospodarko-socialna stranka ohrani optimizem, upanje v boljšo bodočnost, ustvaril posebno kritiko. Vsako varanje tega upanja koplje grob idealizmu samemu. Da se pride temu v okom, treba je vedno nekakre kritike starajočih se dogem. Kaki časovni dogodljaji bi zamogli uničiti začasne vere in zaupljivost v trdnost kakega gospodarsko-socialnega sistema, ako bi pametna kritika ne skrbela zato, da se prepričanje utruje. Pametna kritika še ni izgubljena vera. Med voditelji svetovne socialno-demokratične stranke nastopajo sedaj pri

vseh narodih možje, ki devajo preživele dogme lahno na stran. Tako med Nemci, Bernstein, med Francozi Jaures, v Belgiji Vandervelde in sto. in sto drugih duhov.

Starejše plasti, kakor feodaliteta, kapitalizem nimata dosti odličnih delavcev. Neka korektura, neko prilagodenje dejanskim razvojem se neguje. Nemci imajo v mesečniku »Socialistische Monats Heft« list, v katerem nastopajo ti delavci. List je izborno uredovan in pisan. V njem se oglaša večkrat tudi Bernstein. Zraven Čeha Kautzkyja pač najboljše pero, ki stoji strogo na Marxovem stališču. Oba pa sta eminentna poznavatelja vse velike socialistične književnosti, moža velike omike, velikih duševnih zmožnosti.

V teh »Socialistische Monats Heften« piše včasih tudi Ignacij Daszynski, avstrijski državni poslanec, vodja poljskih socialističnih demokratov. (Naš dr. Krek se je v rajnem »Glasniku«, kakor slovenski duhovnik to rad stori, zaničevalno izrazil o tem »pritlikovcu«, izgubljenem dijaku, ki sedi na svojih milijonih premoženja, dasi se je Daszynski pozneje pokazal jednega najboljših govornikov v parlamentu, dr. Krek pa še ust ni odprl.) Daszynski je pod gorenjim naslovom objavil v navezenem mesečniku v krasni nemščini spis, katerega priobčimo, ker velja isti tudi za naše jugoslovanske socialne demokrate.

Daszynski piše: »Predmet tega spisa, »narodnost in socializem«, je morda nekaterim krogom že zastarel, in se glasi nekaterim meščanski. Osobito če Poljak o njem piše. Znano je, da bo Poljak pisal v korist neodvisnosti svoje domovine. In kaj takega je baje med kulturnimi ljudmi že davno prekoračeno. In vendar se mora še rešiti ta problem v socialni demokraciji vseh narodov. Še več, instiktivno čutimo včasih, da bi socialna demokracija vedela povedati na tem polju dosti novega, nekaj, kar bi dalo od buržoazije sprejetim imenom in oblikam vse drugačno jedro. Proletarci imajo zdrav instikt. V besedah, kakor: narodna posest, narodna kultura itd., so se skrivale dostikrat pa-

role gospodijočih strank, pa tudi poskusi, da se vzdržuje masa v temoti. Pod imenom naroda so nastopale tolikokrat narodom prav sovražne sile tako, da se jemlje med organiziranimi socialističnimi demokrati moderni naciolinazem kot sovražnik strankarske zavesti delavstva. Narodna velikana Napoléon in Bismarck sta bila najzgrizenejša nasprotnika in preganjalca socialističnih demokratov. Njuni nacionalizem se je pričenjal z lepimi besedami o narodni osvoboditvi ter se je končaval s podjarmljnjem delajočega ljudstva v imenu narodnega blagostanja. In ako so delali socialistične demokratije na to, da bi naradili ljudstvo jako in zavedno, so jih preganjali kakor brezdomovince, kozmopolitično druhal. Narodna država je bila kvečjemu kapitalistična prisilna uprava, trdosrčna pred vsem proti ubogemu delavskemu ljudstvu. In čudni sanjači, samo narodno misleči, vzbujajo dandanes prej pomilovanje kot sočutja.

Kakor vidimo, bilo je torej dovolj razlogov za socialistične demokrate, da opazujejo narodnostne pojave z nekako nezupljivostjo.

Vprašanje narodnosti se nam predvsem pojavlja kot vprašanje oblike. Narod, narodnost sta razlikovanji, ki pomenjate bkrati meje delovanja za več prikazni človeškega duha. Gotove občutke, pojme, razumevanja je mogoče sočutiti in soražumeti le v narodnostnih mejah. Več kakor polovico pesnikov, slikarjev, igralcev, sploh umetnikov kakega naroda se izven narodnosti sploh ne more pravično soditi. Oni pišejo in stvarajo le za svoj narod ali tudi za poedine njegove sloje.

V Ljubljani, 8. oktobra.

Nagodbene konference.

Pri cesarju si podajajo sedaj ministri kljuge: Koerber, Szell in Goluchowski so bili v avdijenciji in baje pridejo še drugi na vrsto. Govorilo se je, da mislita oba ministrska predsednika demisionirati, ker sta prišla oba do nepremagljivih ovir. Sicer so se v zadnji konferenci v Budim-

pešti odpravile nekatere diference glede avtonomnega tarifa in v dotednih izvršilnih zakonih, toda nagodba se vendar še ni dognala. Koerber zahteva večje koncesije kakor jih more Szell dovoliti, zato je postal položaj iznova zelo kritičen. Cesar mora zopet posredovati. Kdaj se bodo konference nadaljevale, še ni določeno.

Papež proti hujskajočim duhovnikom.

Papež Leo XIII. je dal škofu Lacrixu v Montiersu (Tarantaise) navodila glede vedenja duhovnikov v politiki. Škof je ta navodila ponovil v svojem pastirskem pismu, v katerem so tudi tile stavki: Duhovnikova dolžnost je skrbeti za duše vernikov, zato mora stati duhovnik izven strank in nad njimi. Kot državljan ima pravico in dolžnost glasovati za onega volilnega kandidata, katerega smatra sposobnim in pripravnim, najbolje zastopati vero in domovino. Izkušnja uči opetovanje, da se duhovnik izpostavlja slabemu povračanju in maščevalnosti, ako zlorablja svoj vpliv za kako politično stranko. Zato stori najboljše, ako se ne obesi na nobeno parlamentarnih strank. Po volitvi se ne sme duhovnik prištevati niti k zmagalcem niti k premagancem. Za vse farne otroke mora ostati ljubljeni in češeni dušni pastir, katerega poiščejo radi v žalostnih urah, mili oče, ki tolaži žalujoče, zvesti prijatelj, ki je pripravljen vedno vsakomur pomagati. S tem bo vpliv duhovnikov vedno le rasel. Z največjo skrbnostjo se naj duhovniki izogibljejo zlorabljenja prižnice proti komurkoli. Najmanjše namigavanje na boj strank bi se moglo tolmačiti napačno, napraviti duhovniku sovražnike ter nakopati sitnosti celo pri posvetnih oblastih. Seveda se mora duhovnik izogibati najstrožje tudi vsaki zlorabi in povednice ter ne sme nikdar ne izrabljati svojega vpliva v njej. Onih, ki so po svojem pričanju volili drugače kot duhovnik, ne sme izpovednik na nikak način kaznovati ali kazati jim svojo nevoljo. Tudi pri

LISTEK.

Sodček.

Francoski spisal Guy de Maupassant.
(Konec.)

A Chicot se ni dal tako hitro prepričati.

»Na, na, stara, trpežna ste kakor zvonik cerkve. Najmanj stodeset let boste dočakali. Čuje, še k mojemu pogrebu prideš.«

Ves dan je minil mej sličnimi pregovaranji.

Toda ker starda ni popustila, je privolil gostilničar plačati sedemdeset tolarjev.

Naslednjega dne sta podpisala pogodbo. In stara Magloire je pribarantalna kup še deset vrčev jabolčnika.

Prešla so tri leta. Dobra žena se je izvrstno ohranila. Videti je bila, kakor da se ni niti za dan postarala, in Chicota se je polastil obup. Zdelen se mu je, da plačuje rento že pol stoletja, ter da je prevarjen, prekanjen, uničen. Obiskal je včasih kmetico, kakor hodilo ljudje julija meseca na polje, da vidijo, ali je žito že zrelo za koso. Sprejela ga je vsakokrat z neko zlobnostjo v pogledu, kakor da si

čestita, ker ga je takó dobro oplazila. In zlezel je vedno urno v svoj voziček ter klel: »Ali ne boš še pognila, ti stara kost?«

Vedel ni, kaj naj bi storil. Kadar jo je videl, bi jo bil najrajši zadavil. Mrzil jo je z divjim, omejenim sovraštvom kmeta, ki se čuti okradenega.

Nato je iskal pomoči.

Nekega dne jo je zopet posetil, in si je pri tem mél roke, kakor prvikrat, ko jo je skušal pregoroviti, naj mu prada posestvo.

Ko sta se razgovarjala par minut, je dejal: »Povejte mi, mati, zakaj pa ne jeste nikdar pri meni, kadar pridev v Epreville? Ljudje že govoré o tem. Pravijo, da sva se sprla, in to mi je žal. Saj vendar veste, da vam ni treba pri meni ničesar plačati; za tisti obed se vendar ne bom menil. Ako boste torej kdaj pri volji, kar pridite, mene bo zelo veselilo.«

Stara Magloire se ni dala dolgo positi; in ko se je peljala s svojim hlapcem Celestinom z vozom naslednjega dne na trg, je postavila konja meni nič, tebi nič, v hlev strijca Chicota ter zahtevala obljubljeni obed.

Gostilničar je bil ves srečen; ravnal je ž njo, kakor s kako damo ter jej je

predložil vsega, s čimer je razpolagala njegova kuhinja. A starda je jedla le malo, ker je bila že iz otroških let vajena najstrožje pri prostosti ter se ni živila z drugim kot z malo juhe in s kosem kruha, namazanim s surovim masлом.

Chicot je silil iznenaden vanjo. Tudi pila ni in za kavo se je zahvalila.

»A malo čašico boste pa vendar le spili?« je vprašal.

»To že prej, je odgovorila; »temu pa ne oporekam.«

Zakričal je na ves glas v gostilno: »Rozalija, prinesi sèm najboljšega, tistega najboljšega s tremi zvezdami!«

In dekle je prišlo z veliko steklenico, katero je dičil papirnat list vinške trte.

Gostilničar je natočil dve kupice.

»No pokusite, mati, to je nekaj dobrega!«

In dobra žena je začela piti počasi, v malih požirkih, da bi vžitek dalje časa trajal. Ko je izpraznila kupico do zadnje kapljice, je rekla: »To je res nekaj dobrega, to pa že moram priznati.«

Ni še nehala govoriti, ko jej je na točil Chicot že drugo kupico. Hotela se je zahvaliti, toda bilo je že prepozno, in izpila jo je počasi kakor prvo.

Silil jo je, naj izpije še tretjo kupico, toda braniła se je, a silil je in silil.

»Saj to je nedolžno, kakor mleko. Jaz jih izpijem deset, dvanajst, ne da bi kaj čutil. To gre kakor sladkor po grlu. Človeku se zdi, kakor da izpuhti na jekiku, in niti v želodecu, niti v glavi ni čutiti ničesar o njem. Boljšega ne dobite za zdravje.«

Ker jej je pijača jako ugajala, je je sprejela vendarle še nekoliko, toda le pol kupice.

Tedaj pa je vzkliknil Chicot, kakor da ga je obvladala dobrodušnost: »Ako vas veseli, podarim vam majhen sodček tega žganja. Pokazati vam hočem, da sva prijatelja.«

Stara žena ni rekla ne ter se je odpeljala malo natrkana domov.

Naslednjega dne se je pojavil gostilničar na dvorišču matere Magloire in z vozička je vzel mal, z železom okovan sodček. Morala je tekočino takoj pokusiti ter se prepričati, da je prav isto dobro žganje, katero je pila včeraj. In ko sta ga izpila že vsak tri kupice, je dejal v slovo: »Ko bo sodček prazen, ga dobite še; nič se ne sramujte, mi vendar nič ni za sodček žganja. Čim preje ga bo konec, tem bolj me bo veselilo.«

Nato je zlezel na svoj voziček.

političnih listih ne sme sodelovati duhovnik, niti pod pseudonimom. Ako kak list duhovnika napade, naj ne odgovarja, ne da bi prej vprašal svojega škofa. Duhovniški časti nasprotuje, širiti bojevite liste ter agitirati za politične kandidate! — Tak bodi duhovnik po želji samega papeža in škofa Lacroixa. In slovenski duhovniki? Ti so največja negacija teh zahtev. Ti so besni agitatorji, fanatični žurnalisti, ki zlorabljajo prižnice in izpovednice na najgrši način! Za pravkovanje so si ustanovili posebno kočačnico polemik »Obrambno društvo« ter trosijo nemir in sovraščto po vsej deželi. Liberalci zahtevajo natančno isto, kar škof Lacroix in papež Lev XIII., a zato jih duhovniški fanatiki zmerjajo z brezverci!

Buri v Bruslju.

Generali Botha, Dewet in Delahey so 6. t. t. m. dospeli v Bruselj, kjer jih je sprejela ogromna množica z viharimi klaci. Z balkona hôtel-a, kjer so burski generali stanovali, je imel Dewet govor, v katerem je dejal, da generali niso prišli v Evropo prosit podpore za svojo neodvisnost, nego prosit pomoči za poravnava vojne škode. Na čast generalov se je vršil zvečer v »Grande Harmonie« velik shod, na katerem je dejal Dewet: Spričo silne navdušenosti, s katero smo bili tu sprejeti, se vprašujemo: »Zakaj ni bilo možno dobiti nobenega posredovalca? Bog je hotel, da smo izgubili neodvisnost. Mi ostanemo novi domovini zvesti, ako se mirovni pogoji lojalno izvrši. Angleži niso več naši sovražniki. Tudi jaz sem podpisal mirovno pogodbo in ostarem mož beseda.« Danes so se odpeljali generali v Gent in se jutri vrnejo zopet v Bruselj ter odpotujejo v Utrecht, kjer se praznuje Krügerjev god. V petek, 17. t. m. pridejo Buri v Berolin, kjer jih sprejme cesar Viljem. Dne 18. t. m. zvečer se vrši slavnost zaveznih burskih podpornih društev, ki izročijo Burom dare, med njimi dajo ženske 15.000 mark. 15. t. m. bodo Buri v Parizu. Baje pridejo tudi v Monakovo, kjer jih sprejme princ regent.

Najnovješča politična vest.

Pri cesarju v avdijenci sta bila včeraj popoludne celo uro minister Goluchowski in ministrski predsednik dr. Körber. — Körberjevo stališče omajano? Iz Budimpešte se poroča, da je stališče Körberjevo zelo omajano. Vladar je že njim nezadovoljen zaradi neuspehov v nagodbeneh pogajanjih, pa tudi zaradi pristranosti, ki se dogajajo na dvoru, odkar je prestolonaslednik oženjen. — Krščanske socialne mahnacije na Dunaju. V volilnih imenikih za notranje mesto, kjer se je prebivalstvo zmanjšalo, je 10.000 volilcev več vpisanih, v okraju Favorite pa je 9000 volilcev manj, dasi se je tam prebivalstvo zelo pomnožilo. — Madjarsko vmešavanje v hrvatske razmere. Hrvatska narodna stranka je zvedela, da namerava ogrska opozicija predlagati v drž. zboru

Po preteklih štirih dni je bil zopet tu. Starka je sedela pred svojimi vrti ter si je rezala kruh za juho.

Stopil je prav tik nje in jej je govoril v obraz, da je mogel duhati njeni sapo. Do njega je dospel dih alkohola, in obraz se mu je zasvetil.

»Ali bi ga lehko dobil čašico?« je vprašal čez nekaj časa.

In trčila sta dva, trikrat...

Toda kmalu se je raznesla po okolični vest, da mati Magloire skrivaj pije. Našli so jo povsem vinjeno in nezavestno sedaj v kuhinji, drugič na dvorišču in včasih celo kje drugje v okolici na tleh ležeče, tako da so jo morali nesti domov.

Chicot je ni posečal več. In kadar so govorili o kmetici, je mrmlal z otožnim obrazom: »Ali ni to žalostno, da se v svoji starosti še česa takega navadi? Kadar je človek tako star, potem ni nobene pomoći več proti temu. Ta bo še slab konec storila.«

In res je končala slabo. Umrla je naslednjo zimo okoli Božiča, ko je obležala popolnoma pijana v snegu.

Strije Chicot je podedoval posestvo in rekel je: »Neumnica, ako bi se ne bila zastrupila, imela bi lehko še deset let posestvo!«

interpelacijo zaradi zagrebških izgredov. Hrvatska narodna stranka smatra to namero za neopravičeno vmešavanje v deželno avtonomijo ter je naročila načelniku kluba hrvatskih posancev Josipoviću, da protestira, nakar naj vsi hrvatski poslanci demonstrativno zapuste dvorano. — Prepovedane srbske zastave. Hrvatska vlada je prepovedala izobesati srbske zastave ter nositi srbske kokarde. Orožniki imajo ukaz, take znake povod konfiskovati. — Turški častniki, ki so branili Plevno, so bili tudi povabljeni k slavnosti na Šipki, kar je najbolj dokazovalo miroljubni značaj te slavnosti. Turki so seveda vabilo odklonili. — Akademični senat dunajske univerze je sklenil, da morajo biti vse vloge na akademične oblasti nemške. — Na obisk k sultaniu prideta v najkrajšem času bolgarski in črnogorski knez. — Shod anarhistov so zalotili orožniki v nekem gozdu pri Lipskem. Pet najst anarhistov so zaprli. — Vsa narodna garda v Pensilvaniji je poklicana v službovanje v kraje, kjer so strijaki.

Naše posojilništvo.

XII. Letopis slovenskih posojilnic za leto 1901.

(Konec.)

Ako si sestavimo skupni pregled lastnega in tujega imetja in ostalih pasiv, nadalje posojil in drugih aktiv posojilnic, katere so član »Zvezde slov. posojilnic« v Celju, pridemo v aktivi do sledenih števil:

Koroško:

Posojila	K	3,658.715 35
zaostale obresti	»	110.695 02
naloženi denar	»	789.673 —
inventar in nepremič-		
nine	»	129.848 15
ostala aktiva	»	2.736 70
gotovina	»	66.459 82

Kranjsko:

Posojila	K	14,043.929 16
zaostale obresti	»	217.141 63
naloženi denar	»	2,460.013 80
inventar in nepremič-		
nine	»	123.552 07
ostala aktiva	»	14.976 19
vrednostni papirji	»	183.491 23
gotovina	»	514.077 13

Štajersko:

Posojila	K	14,339.927 66
zaostale obresti	»	337.749 44
naloženi denar	»	2,953.533 57
inventar in nepremič-		
nine	»	1,761.400 13
vrednostni papirji	»	281.142 66
ostala aktiva	»	734.367 88
gotovina	»	382.330 87

Primorsko:

Posojila	K	4,935.232 81
zaostale obresti	»	113.266 75
naloženi denar	»	373.071 —
inventar in nepremič-		
nine	»	225.903 93
vrednostni papirji	»	24.646 66
ostala aktiva	»	9.363 89
gotovina	»	80.195 05

To bi bili torej podatki, katere nam nudi letopis v statističnem oziru.

Drugi del letopisa je posvečen v uvodu pouku našim posojilnicarjem, osočito onim pri manjših posojilnicah, kateri nimajo prilike in tudi ne zadostnih zmožnosti, študirati iz večjih del poslovanje posojilništva v obči. Jako zanimiv je za pisnik o poučnem zborovanju koroških posojilnic. Na Koroškem se namreč v zadnjih časih pojavljajo baš na narodnogospodarskem polju med Slovencami in čudne stvari. Do kosti konservativna politika koroških Slovencev pritirala je te junake že tako daleč, da se je iz celega delovanja videlo stremljenje, odcepiti koroške posojilnice celjski zvezi in iste priklopiti nemškemu takozvanemu konservativnemu »Centralcasenverbandu«, ki ima svoj sedež v Celovcu in pri katerem imajo seveda Nemci odločilno besedo, četudi je menda sedaj kateri Slovenec v odboru in pri katerem »Centralcasenverbandu« je za sedaj nastavljen revizor, ki je po pokolenju Slovenec, ker najbrže Nemca nimajo na razpolago.

Iniciativa za to gibanje, oziroma odcepiljenje je izšla iz Celovca, in žalostna istina je, da je prva izmed koroških posojilnic javila svoj izstop iz »Zvezce« posojilnic v Celovcu, kateri načeluje zaani Valentim Podgoro, prefekt v Marijanšču v Celovcu, kateri gospod je obenem odbornik celjske »Zvezce« in ki je celo načelnik zvezinega podobora za Koroško. Iz tega slučaja se razvidi najjasnejše, kako daleč more zazgatiti ultramontanska reakcija. Kaj briga te junake narodnosti, ake ne tiči ista čez glavo v njihovem škornju. Rajši z nemškim »Verbandom«, kakor pa z mogočno celjsko »Zvezco«, ker po naključju odborniki iste nimajo vsi tonzuriranih glav. Posledice teh kozlov na na-

rodnogospodarskem polju pa se vidijo vedno bolj in bolj. En mandat za drugim, občina za občino jim odnaša zmagajoči Nemec, — dobro slovensko ljudstvo s Podgorcem na čelu pa sili samo v njegov objem.

V tretjem delu letopisa najdemo razne rekurze proti sodniškim odlokom, rešitev istih, ter sploh mnogo tvarine, katera je za vsakega posojilničarja izvenredno poučljiva.

Mi ta letopis, kateri nam nudi z ozirom na svojo temeljito in obširno lep vpogled v denarne razmere našega naroda, toplo priporočamo, delavni in uzorni celjski »Zvezec« pa želimo, da deluje naprej po začrtani poti, po kateri pride naš ubogi narod najprej do onega blagostanja, kateri je predpogoj krepkega razvoja in moči naroda. Tajnik »Zvezce«, gospod Jošt, pa mora biti hvaležen vsak zaveden Slovenec, kadar vzame ta in prejšnje letopise v roko. Vsak teh letopisov je za naš narodno gospodarski razvoj naravnost klasične vrednosti, zato pa bi baš ti letopisi ne smeli manjkati nikjer, kjer vlada vsaj malo zanimanja za resno narodno gospodarsko delo.

D. V.

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 7. oktobra.

Seji predseduje župan Iv. Hribar. S toplimi besedami se spominja dne 4. t. m. pokopanega someščana in bivšega občinskega svetnika Frana Štruklja. V znak sožalja se vzdignejo občinski svetniki. Zapiski zadnje seje se prečita in odobri. Vse takrat podane vloge, stavljene predlogi in storjeni sklepi so se rešili, kar priča o vestnem in hitrem uradovanju. Samo glede deputacije na Dunaj v zadevi potresnega posojila se še ni vse definitivno ukenilo, ker se poda depucija še poprej k deželnemu predsedniku se priporoči za posredovanje.

Izvenrednim potom sprejeti meščan Ivan Belič stori v roko županu oblubo, potem ko mu je prečital župan najvažnejše točke iz občinskega reda o meščanskih dolžnostih in pravicah.

Občinski svetnik Žužek stoji v zadevi posojila v občini Šubič na proračunu za izvenredno službovanja, da se je samo takrat izplačalo za nagrade 663 K 83 h. Proračun je potem takem že sedaj prekoračen za 716 K 23 h. Predlaga se dovoliti naknadnega kredita 400 K. Sprejet.

O porabi rednih dotacij za šolsko leto 1901/2 poroča za vse ljubljanske šole v imenu šolskega odseka obč. svet. D. M. N. K. Se podeli absolutorij.

V imenu direktorija mestnega vodovoda poroča obč. svet. Šubič o prošnji hišnega posestnika Fr. Ks. Souvan-a za odpis plačila 294 K za vodo, ki je iztekel, ker je vodovodna cev počila. Sé dovoli.

O prošnji občine Moste za oddajo vode iz mestnega vodovoda se odstavi z dnevnega reda.

O prošnji Marije Homann in sosedu, da naj bi se vodovod in električno razsvetljavo podaljšalo do njunih hiš koncem Linhartovih ulic poroča obč. svet. Grošelj. Odsek se izreče zoper dovolitev, ker stojite hiše popolnoma na samem sredi polja, kamor vodijo le poljske steze. Sprejet.

Prošnja »Dramatičnega odseka« za znižanje cene električnega toka se odstavi z dnevnega reda, ker ni dotedni poročevalec navzoč.

Obč. svet. J. Prosenec odtegne svoj samostalni predlog o ljubljanskih šolskih razmerah.

Ostale točke dnevnega reda se rešijo v tajni seji.

za 1800 K dražje, a so pripravnejše pri vsakojaki poznejši potrebi poglobljenja kanala. V ta namen (za 120 m) naj se dovoli 3500 K kredita. Sprejet. Občinski svetnik Žužek predlaga, da se odda pravna kanala običajnim ponudbenim potom, tako, da se pozove vse tozadne podjetnike z okrožnico, da podajo svoje ponudbe. Sprejet.

O ponudbi Alojzija Korsike, da mu mestna občina odkupi njegovo palomnico, poroča obč. svet. dr. Požar. D

podpirati opravičene zahteve poštnih uslužbencev.

Poročilo, Slovencu o shodu narodne napredne stranke v Cerknici

je povsem neresnično, ko se poroča o porazu tega shoda. Z debelimi črkami lahko napišemo, da ni bilo čez 50 glav klerikalne, oziroma najete bande. Potrditi more pa vsak, kdor je bil prisoten shodu, da je bila za narodno napredno stranko, vkljub zelo slabemu vremenu, prav lepa udeležba. Kaplana Škubica pa le peče, da je bil tako sramoten in zasramovan, kakor morda še noben blagoslovljeni pop. Ob prijetku začel je on prvi rogoviliti — a sam ni veden na kaj — na koncu je bil pa kot jagnje, ko je videl, da nič ne opravi. Ker ni mogel dobiti v sredi kleklacel dovolj mož, da bi razgrajali, našel je delavce, kateri zidajo farovški hlev, jih poučil, da se morajo na njegovo komando ravnati in rjoveti ter končno jim tudi obljubil pijače, ako se bodo dobro obnašali. Povelje pa je dal sledče: prvi v sobo grem jaz, za menoj mežnarji, za temi kmetje, končno pa delavci. Med vsemi razgrajači je bilo pa najbolj čuti moža z glavo, iz katere mu slama raste, to je pop Škubic, in »Capofakin« tvrdke Feltrinelli iz Rakeka — brezpomembni Bombač, kateri je že govoriti pozabil in zna sedaj le tuliti. Pop Šubic je bil napilen v besedah, saj je imel v rokah listič, v katerega je vedno pogledal, kaj hoče upiti. Kako ste se pa po shodu počutili, kaplanče, ko ni bilo obljubljene pijače? Med delavci je seveda sedaj sama kletev, da jih je pop tako nažgal. Nastop kaplana Škubica je bil 'pa kaj časten za duhovski stan in opomnimo, da je dobil, kar je zaslužil, in obljubimo, da v prihodnje te predstave ne bodo pozabili in prišli še z večjim materialom — tedaj pozor kaplanče! — Zakaj pa je izostal kaplan Lavrenčič, menda se pa vendar že ne drgne za ušesi radi konsuma?

Oton knez Windischgraetz se je pripeljal danes zjutraj z brzovlakom v Ljubljano. Odpeljal se je na lov na Gorjenjsko.

Repertoire slovenskega gledališča. V četrtek, dne 9. t. m. se poje tretjič in bržas zadnjič v tej sezoni Wagnerjeva opera »Večni in mornar.«

Slovensko gledališče. Včerajšnja predstava »Večnega mornarja« je vspela istotako vrlo, kakor premijera, vsi pevci-igralcji so zastavili najboljše sile, tako da se je v obči nanašati na prejšno poročilo. Solisti so skušali opiliti grajane nedostatke, da jim ni kaj oponašati. Sigurno je doslej najboljši »večni mornar« na tem odru. Toda občinstvo nas ni zadovoljilo v enaki meri; navzlio slabemu vremenu udeležilo se bi bilo lahko v veliko večjem številu te krasne opere, pri kateri se ni štedilo niti z novci od strani dramatičnega društva, niti s trudem pri opetovanjih skušnjah od strani režije. Tujiči z dežele so se čudili, da je bilo v parterju toliko sedežev praznih. Preverili smo se pri tej priliki, da je v Ljubljani, v stolnem mestu, vrlo malo odstotkov prebivalstva naklonjeno muzi Taliji ter smo še vse preveč udani hipodromu in tistim bogovom nižje vrste, kateri se bavijo za telesni blagor človeštva. V najvišji meri pa vzgaja kakor posamičnika, tako narod umetno vezena beseda pesnikova in glasba skladatelja. Gledališče, katero se je v naporu našega dramatičnega društva povspelo na tako visoko stopinjo dovršenosti, na kateri vztraja že nekaj let sem, smatrati se mora prava šola narodu, za kateri je v nas še trajno živa potreba. V to svrhu pa se morajo docela prebaviti posamični umotvori, ne zadostuje ogledati si zgolj eno predstavo; to je otroška površnost — to se pravi naslavati se na otroški način s slaščicami. Mnogobrojna udeležitev občinstva pri zares dovršenih predstavah slovenske drame in opere pa bo v korist kakor slovenski Taliji posebej — tako splošno dušnemu razvitku našega naroda.

Slovensko planinsko društvo otvoril v nedeljo, dne 12. oktobra svojo novo pot na Grmado in ravno kar izgotovljeno zavetišče na vrhu Grmada. Odhod iz Ljubljane bode z jutranjim gorenjskim vlakom do postaje v Medvodah; odhod od postaje ob polu osmih; na Sv. Katarini bode sv. maša in

zajutrek v gostilni »pri Turistu«, odhod na Grmado ob jednjstih dopoludne, otvoritev na vrhu Grmade okoli 1. ure popoludne; povratek preko Sv. Katarine čez Babji dol do Št. Vida (pot je na novo zaznamovana po »Slovenskem planinskem društvu«). Za jedi in pijačo bode preskrbljeno. Grmada, 900 m visoka, interesantna, precej skalnata gora, je najlepši vrh skupine dolomitov pri Polhovem gradiču in slovi osobito radi krasnega, razsežnega razgleda ter planinske flore. Priznana že kot lahek, toda najbolj zanimiv izlet v ljubljanski okolici. K otvoritvi se vabijo vsi prijatelji planinstva in prirode.

Umrla je v Ljubljani v starosti 79 let gospodična Ljudmila Gašparič, sestra ranjkega hrvatskega škofa Gašpariča. Zapustila je precejšnje premoženje; glavni dedič je »kranjska hranilnica«, ki dobi kakih 60 000 K v namen, da pospešuje s tem denarjem nemško šolstvo v Ljubljani. Elizabetna otroška bolnica dobi 6000 K, ljubljanski reveži 100 K.

Umrl je dne 6. t. m. v svojem rojstnem kraju Knežaku g. Viktor Česnik, bivši c. kr. davčni official v Radovljici, iz znane notranjske narodne rodbine, v 39. letu svoje starosti. Vrlemu odločnemu narodnjaku in blagemu značaju: večnaja pamjat!

Kipce slovenskih literatov izda Jernej Bahovec, trgovec s papirnatimi izdelki, in sicer izidejo za Božič kipci S. Jenka, dr. Prešernja, S. Grgorčiča, M. Slomšeka in Jos. Jurčiča. Kipci so lično izvršeni po dobrih fotografijah v slikah. Vsak kipce bo veljal le 1 K 80 h ter bo lep okrasek vsaki pisalni mizi. Te kipce gotovo sprejme vsakdo z veseljem, saj so res fini ter predstavljajo nekaj najzaslužnejših slovenskih mož.

Svojega prijatelja ubil. V soboto zvečer je pilo več fantov v neki gostilni v Cerkljah. Med temi sta bila tudi Anton Ster in Petrovčevega Aleša sin. Fantje so šli po pijači v gostilni v Češnjevk, najbrže klicat druge fante na kraj, kajti Anton Ster je privezal sinu Petrovčevega Aleša na volovsko žilo »štezelje«, da bode imel v rokah za vse slučaje kako orožje. V Češnjevku je res prišlo do pretepa, toda v tem je sin Petrovčevega Aleša udaril po glavi svojega prijatelja Antona Stera in ga tako nevarno ranil, da je včeraj umrl. Smrtni udarec je bil namenjen Kopošovemu fantu.

Semen v Črnomlju. Letošnji »šimenski« veliki semenj se vrši v Črnomlju dne 4. novembra 1902.

Prodajanje letošnjega vina v Istri je iz zdravstvenih ozirov do 15. t. m. prepovedano.

Panorama. V »Zlati Pragi« ima vsak seženj tal in malodane vsaka hiša svojo slavno, pa tudi žalostno zgovino. Ondi, kjer stoji Marijin steber, je bilo po bitki na Beli gori (8. nov. 1620) obglavljenih 20 čeških plemenitašev. Na sliki 34 vidimo v kraljevskem gradu ono okno, skozi katero so puntarji vrgli cesarska svetovalca Martinica, Slavato ter pisarja Fabricija, kar je bilo začetek tridesetletne vojne. Blizu tynske cerkve je stala betlehemska kapela, kjer je Hus pridigoval, in še več takih velepomembnih krajev zagledamo na slikah tatedenske razstave v panorami, zatorej zopet ponavljamo priporočilo, da si vsak ogleda krasno slovensko mesto — Prago.

Nezgoda na električni železnici. Učenec II. razreda v realki Filip Petelin, stanujoč v Študentovskih ulicah št. 9, je šel danes zjutraj ob pol 7. uri po Vodnikovem trgu proti stolni cerkvi. Ko je mimo njega odpeljal električni voz, je šel po tiru električne cestne železnice naprej in vzlič zvonjenju ni opazil, da pride za njim drugi električni voz. Ta ga je zadel in podrl na hodnik. Pri padcu se je na glavi in na kolennih poškodoval. Šel je sam na svoje stanovanje.

Šnopsarjeva smrt. Včera popoludne je v Peterčevi gostilni na Dunajski cesti nagloma umrl delavec Anton Jenko iz Savelj št. 4. Kupil si je bil žganja in je v gostilni zaspal. Ko se je zbudil, mu je prišlo slabo in je parkrat omedel, padel in je bil mrtev. Truplo so prenesli v mrtvašnico k sv. Krištofu.

Konji z vozom obtičali v gramožu. Na cesti pred justično palačo so včeraj popoludne obtičali v gramožu Dolenčevi konji z vozom vred. Voz je bil preobložen. Konje so neusmiljeno pretepalni, a vse ni nič pomagalo. Morali so konje izpreči. Voz so potegnili z gramoža Turkovi konji.

V kanal padel. V Malih čolnarskih ulicah kopljejo kanal za napeljavno vodovoda. Delavci so pustili prostor brez razsvetljave in tako je danes ponoči padel v kanal črevljarski pomočnik Andrej Rešek in se po obrazu pobil.

S kamnom po glavi je udaril včeraj popoludne kamnoški pomočnik I. J. svojega tovariša pri delu, Gregorja Vavpotiča, s katerim se je bil sprl zaradi neke čepice. Vavpotič je na temenu glave ranjen.

Ljubezniv mož. Včeraj so pripeljali v bolnico 30 let staro posestnikovo ženo Ano Bajec iz Valpeče vasi štev. 1, občina Dobrniče v novomeškem okraju. Mož jo je doma tako pretepel, da ji je zlomil jedno rebro.

Skozi okno je morala skočiti včeraj popoludne žena pekovskega pomočnika Marija Cvirk, stanujoča Ulice na Grad, ker jo je mož v sobo zaklenil in notri pretepaval. Skočila je poleg meter globoko na ulico.

V Ameriko se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 183 oseb. Policija je prijela jednega fanta, ki jo je hotel popihati v Ameriko, predno je še bil zadostil vojaški dolžnosti.

Majdene in izgubljene reči. Služkinja Marija Avguštin je našla danes popoludne na Starem trgu srebrno veržico. — Na Pogačarjevem trgu ali pa v Šolskem drevoredu je bila izgubljena denarnica z zlatim prstanom.

Najnovejše novice. Zgorela je velika tovarna za cement v Temešvaru z žitnimi skladisci vred. Škode je nad 400.000 K. — Zaradi razčlenjenja nemškega princa je bil obsojen te dni v Lipskem urednik Plessner v dvehmesecno težko ječo. Pod naslovom »Najmlajši ritmojster« je kritikoval prinčevino imenovanje ritmojstrom. — Namerni napad na mater ruskega carja so razkrili v Kodanju. Pomnožili so policijo. Tриje italijanski anarhisti so baje na potu. — Ljubezenska drama. Sinoči sta se zastrupila na Dunaju 21letna Madjarka Adela Kovacs in oženjeni Ane-mics. — Splošna stavka je dogovorjena pri vseh tovarniških podjetjih v Genovi. — Učitelj ustrelil tri otroke. Iz Drožjaka pri Libercih se poroča mistrijozna vest, da je ondotni učitelj ustrelil tri šolske otroke, tri druge pa ranil. Ljudstvo je učitelja masakriralo. — Iz mančevanja, ker ni dobil hčere rudniškega nadzornika, je v Kristporu ruder Barbula vrge dinamitno patrono med svate; eden gost je raztrgan, več pa hudo ranjenih. — Premog za Ameriko so začeli izvajati iz Anglije. V Newcastle so prodali 100.000 ton premoga v Ameriko.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 8. oktobra. Ministrski predsednik Körber je za sedaj povabil samo voditelje Čehov in Nemcev iz Češke in iz Moravske na razgovor glede delavnosti parlamenta. Pozneje povabi tudi voditelje drugih strank.

Brno 8. oktobra. Čehi kandidujejo za namestnika deželnega glavarja v moravskem deželnem zboru poslanca dr. Záčeka.

Budimpešta 8. oktobra. Danes se je sešla poslanska zbornica. Zasedanje se je začelo z velikim škandalom, ki je bil deloma napravljen proti cesarju. Posl. Barabas je očital vladu, da je sklical državni zbor šele sedaj, da se ji ni bilo treba udeležiti Kossuthove slavnosti, da je mogla morsko oko prodati Poljakom in Ogrsko pri nagodbenih pogajanjih prodati Avstriji. Tega ni krivalo vladu nego tudi kralj. — Ko je predsednik poklical govornika k redu, je ta novič napadel cesarja in potem tudi grofa Goluchowskega. Ko je vstopil Szell, dolgo ni mogel priti do besede, ker so opozicionalci silno razgrajali. Odgovarjal je ostro. Seja trajala še.

Rim 8. oktobra. Bivši poljedelski minister Cappelli piše v »Giornale d'Italia«, da dela Avstro-Ogrska obnovitvi vinske klavzule samo toliko težav, da bi Italijo prekanila in izposlovala drugih koncesij. Italija bi postopala brezpostopno, če bi se vdala, ker bo vinska klavzula vsled obnovljene avstrijskih in ogrskih vinogradov v dveh ali treh letih popolnoma brezpomembna in bo vsled preobilne domače produkcije uvoz vina iz Italije nemogoč.

London 8. oktobra. Potovanje velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča na Bolgarsko in v Carigrad je angleško časopisje močno vznemirilo. Listi se izrekajo proti vsaki intervenciji Evrope na Balkanu, kakor jo baje nameravata sprožiti Rusija in Francija dogovorno z Bolgarsko.

Listi dolže Bolgarsko, da podpira moralno in materialno makedonsko gibanje, ker ve, da je Rusija ne zapusti.

Poslano.*

Na dopis iz Novega mesta v št. 225 moram resinci na ljubo povedati sledeče: Dopisnik potrjuje, da so me vrgli vsled tega on in njegovi prijatelji, ker sem pregorak prijatelj Šukljeja, in ker sem absolutist v občinskem odboru. Kako to mogče? Gotovo so morali biti stvari razlogi, da sem s svojimi nazori zmagoval, ker drugače ni misliti, da bi vseh 12 navadno navzočih odbornikov z mano soglašalo. Dopisnik tudi potrjuje, da je nekatere — tudi dopisnika — vodilo posebno nasprotstvo.

Ni res, da so listke 18. med volilce razdelili, ker že 17. je meni iste pokazal mestni stražnik.

Ni res, da so mene agitatorji zasledili, da sem pooblastila iskal. Res je, da je volilka g. W. povedala agitatorju L. K. in I. K., ko sta hotela njen pooblastilo, da ga je meni dala kot jerobu. To je bil le izgovor, ker ga ni hotela dati radi g. K. R. njenega sorodnika, a meni ga ni dala in je tudi nisem za pooblastilo vprašal. Nasprotno pa mi je posestnica hiše št. 157, prišedša v mojo prodajalno, ponujala pooblastilo, katero pa sem s tem zavrnili, da jaz pooblastila ne vzamem, najda isto g. trgovcu P. ali pa pri njej stanujočemu gosp. sod. svetniku, kateri bode gotovo pooblastilo prav porabil. Prašajte jo! Da so volilke izrečeno mojo volilte zavrnale, povedati bi znal tudi dr. P.

Res je, da je obrtna stranka tudi mene kandidirala v II. razredu in da me je potem prestavila v tretji razred. Kakor sem jaz izvedel, se je pa to zgodilo vsled postopanja napredne stranke. Moj prijatelj, s katerim sem nekaj dni pred volitvijo šel po Ljubljanski cesti, je obrtni stranki izdal, da mene napredna stranka mora iz občinskega odbora izriniti. To se je zgodilo predno so se listki obdelani.

Resnica je torej, da je napredna stranka mene le na videz kandidirala, in tudi glasovanje je bilo pesek v oči, in tudi predlog, da naj gre kdo po mene, je bil brez pomena. Sploh pa nihče ni prišel mene iskat in tudi nisem bil nikdar o nobenem shodu obvezan. Gosp. dopisniku je menda znano, da se nihče ne obsodi brez zaslivanja in dokazov, samo mene so obsodili. Na znanje vzamem, da se je dr. Slanc zame potegoval, saj me je še pred kratkim nagovarjal, da moram prevzeti županstvo, kar pa sem odklonil, pravilno pa ni postopal, da me ni povabil na odgovor, in iz tega mora vsakdo sklepati, da je bilo vse postopanje strankinega vodstva proti meni že poprej določeno.

Priznam, da je bil g. dopisnik s svojimi prijatelji mojega propada vesel, ako pa so drugi veseli, ne vem. Meni ni znano, da bi kateri duhovnik ponoči 19. ali sploh kdaj pooblastila iskal.

Ni res, da sem jezen, ker nisem več župan, in da svojo jezo kažem, res pa je, da sem vedno stvarno zastopal svoje prečiščanje, brez ozira na osebo in stan.

Res je, da sem se smejal, ko sem izvedel o ponudbi Šukljeja za gimnazialno stavbišče, in še danes sem preprčan, da je ista brez pomena, ker gimnazija ne bode nikdar stala na grajski njivi. Ta ponudba se mi dozdeva taka, kakor če bi kdo ponujal stavbišče tri kozolci na mestnem polju. To je tudi dopisniku znano, a ker Šukljet je zaradi njegovih zaslug za Novo mesto in Dolenjsko spoštuje, to se mi zameri in torej anathema sit.

Vem, da nisem nenadomestljiv, a tudi to vem, da se proti nikomur s tako nedopustnimi stredstvi ni delovalo, kakor proti meni.

Novo mesto, dne 2. oktobra 1902.

Fran Perko.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliku, kolikor določa zakon.

Borzna poročila.

Dunajska borza

dne 7. oktobra 1902.	
Skupni državni dolg v notah	100 80
Skupni državni dolg v srebru	100 60
Avstrijska zlata renta	120 45
Avstrijska kronska renta 4%	89 95
Ogrska zlata renta 4%	120 05
Ogrska kronska renta 4%	97 75
Avstro-ogrške bančne delnice	1585-
Kreditne delnice	881 75
London vista	269 40
Nemški državni bankovci za 100 mark	116 97/-
20 mark	23 41
20 frankov	19 05
Italijanski bankovci	95-
C. kr. cekini	11 30

Žitne cene v Budimpešti

dne 8. oktobra 1902.

Termin.

Pšenica za oktober . . . za 50 kg K	7 15
" april 1903 . . . " 50 " "	7 27
Rž " oktober . . . " 50 " "	6 36
Koruza " maj 1903 . . . " 50 " "	5 80
Oves " oktober . . . " 50 " "	5 83

Efektiv.

Cene se trdno vzdržujejo.

Darila.

Upravnemu našega lista je poslala:
Za družbo sv. Cirila in Metoda. Gospa

Anica dr. Krautova iz Kamniku 20 K — kot globo
blagosršnega kadilca, ki obžaluje dosedanje nerabo
družbenih vžigalic. — Živijo!

Dež. gledališče v Ljubljani.

Štev. 7.

Dr. pr. 1205.

V četrtek, 9. oktobra 1902.

Tretjič v sezoni:

Večni mornar.

(Der fliegende Holländer.)

Romantična opera v 3 dejanjih. Spisal in uglasbil
Rikard Wagner. Poslovnik A. Štrifot. Kapelnik
Hilarij Benšek. Režiser E. Aschenbrenner.

Blagajica se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 1/2 8. uri. — Konec po 10. uri.
Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. peh. polka Leopold II. št. 27.

Prihodnja predstava bodo v soboto, 11. oktobra.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 306-2 m. Srednji kraški tlak 736-0 mm.

Ok. Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Predv. na skrb.
7. 9. zvečer	729 7	11 2	sl. szahod	dež	
8. 7. zjutraj	733 7	8 2	sl. svzuhod	jasno	
8. 2. popol.	734 5	17 4	sr. jzahod	del. oblač.	25 mm.

Srednja včerajšnja temperatura 10 2°, normale: 11 9°.

Potrtim srcem naznanjam vsem so-
rodnikom, prijateljem in znancem tužno-
vest, da je naša preljubljena mati, ozi-
roma starja mati, tašča, sestra in teta,
gospa

Ana Hitti roj. Kocmür

včeraj, dne 7. oktobra t. l., zvečer ob
9. uri po dolgi bolezni, previdena s sv.
zakrameni za umirajoče, v starosti 61
let, mirno v Gospodu zaspala.

Zemski ostanki dragi ranče se bodo
prenesli v četrtek, dne 9. t. m., popoldne
ob 1/2 5. uri iz hiše žalosti, Poljanska
cesta št. 45, na grobišče k večnemu
počitku.

Sv. maše posmrtnice brale se bojo
v farni cerkvi.

Nepozabno pokojnico priporočamo v
blag spomin in molitev.

V Ljubljana, dne 7. oktobra 1902.

Žalujoči ostali.

Posebni parte se ne izdajo.

Firm. 316. Firm. p. t. I. 299/1.
Vpisalo se je v register za firme po-
sameznih trgovcev:

Ljubljana, Josip Kušar,
umetni milin na valčike v Domžalah. Umrl je
dosedanji imetnik: Josip Kušar. Sedajna
imetnika: Berta Kušar roj. Pleiweissova
v Ljubljani. (2461)

C. kr. deželno sodišče.

Ljubljana, dne 3. oktobra 1902.

Učenke

za izdelovanje oblek se takoj
sprejmejo. (2459-1)

Židovske ulice št. I., II. nadstr.

Učenec

iz dobre hiše, kateri je izvršil vsaj vse
4 razrede ljudske šole, se sprejme takoj
v manufaturno trgovino.

Kje? pove iz prijaznosti upravnemu
Slov. Narodu. (2436-2)